

Синя далечінь

Максим Рильський

(уривок)

Старі будинки ажурові
І кожен камінь — вічний слід
Давно минулої любові,
Умерлих літ, безсмертних літ.

Кав'ярні й башти, сни з явою,
Рабле й Рембо, квітки й трава, —
І хтось усмішкою чудною
У невідоме зазива.

Фіалки, привиди Версалью
І кармін губ, і п'яний шлюб,
І терпкощі чудного балю
Крізь яд скрипок і тугу труб.

Ти випив самогону з кварти
І біля діжки в бруду спиш,
А там десь — голуби, мансарди,
Поети, сонце і Париж!